

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

เขาร่ำลือว่าหลวงตาบ้าดู

เมื่อวานนี้รวมทั้งวันได้ทองคำ ๑๐ กิโล ๒๓ บาท ๒๔ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๒,๘๑๓ ดอลลาร์ เงินสดได้ ๕,๘๘๖,๑๗๐ บาท ทองคำที่ได้หลังจากมอบแล้วได้ ๑๓๓ กิโล ๑๒ บาท ๑๑ สตางค์ นี่ละทองคำประเภทที่น้ำหนักไหลซึม ได้มาเรื่อยๆ อย่างนี้ ถ้าเราไม่มีประเภทน้ำหนักไหลซึม อันนี้ก็ไม่มีเลย ๑๓๓ กิโลไม่มีเลย ที่นี้พอมีประเภทน้ำหนักไหลซึมก็ปรากฏว่าหลังมอบแล้วจนกระทั่งถึงปานนี้ เป็นทองคำ ๑๓๓ กิโล จะได้ไปเรื่อยๆ นะสมเจตนาของเราที่มุ่งหวังอย่างแรงกล้า ที่จะให้ได้ทองคำสำหรับหนุนชาติไทยของเรา ลูกหลานไทยจะได้มีความสะดวกและแน่นอนหนามันคงอบอุ่นต่อไป เราคิดอันนี้เป็นจุดใหญ่ เพราะฉะนั้นจึงต้องได้รับกวนบรรดาพี่น้องทั้งหลายอยู่เสมอมา เตี่ยรบกวนแบบนั้นรบกวนแบบนี้ ก็เพื่อชาติของเรา นี่ก็รบกวนแบบชิมชาบมันก็ได้ตั้ง ๑๓๓ กิโลแล้วนี่ ของเล่นเมื่อไร และต่อไปนี้จะค่อยได้เข้าเรื่อยแหละ ค่อยไหลเข้าๆ ทองคำเราก็จะแน่นอนหนามันคงขึ้นๆ

ส่วนดอลลาร์นั้นก็ตั้งที่พูดแล้ว ตั้งแต่วันมอบดอลลาร์เสร็จเรียบร้อยแล้ว ๑๐ ล้านกว่า เราก็ประกาศหรือบอกเลยว่า ตั้งแต่นี้ต่อไปดอลลาร์จะไม่แน่นอนนะ คือจะได้ให้หมุนดอลลาร์มาทางเงินไทย เพราะเงินไทยช่วยชาติไม่พอ ต้องหมุนดอลลาร์มาช่วยๆ สู้สุดท้ายก็เลยหมุนมาเรื่อยๆ มันไม่พอ ส่วนทองคำร้อยทั้งร้อยตามเดิม คงเส้นคงวา ตั้งแต่ต้นจนสุด ทองคำจะไม่แยกไปไหนเลย ส่วนดอลลาร์มีเปลี่ยนแปลงไปช่วยเงินไทย อย่างเมื่อวานก็ได้ ๕ ล้าน เหล่านี้จะไปไหน หมุนช่วยชาติของเราทั้งนั้นแหละ

เมื่อวานนี้พวกกรธจากวัดต่างๆ มารับไทยทานไปแจกจ่ายต่อไป กระจายกันไป อีกนั้น ๒๑๕ คันรถที่มารับของทานในศาลาเรา พระที่มาฉันในงานนี้ ๓๐๐ กว่าองค์ นี่ก็จิงหะห่างไป วัดป่าบ้านตาดนี้มีงานบ่อยนะ แต่จะทำไง คือปรกติในวัดนี้จะไม่ให้มีงานเลย นอกจากงานกฐินจำเพาะเท่านั้น นอกนั้นเราไม่ให้มีงานในวัดนี้ ให้มีงานภาวานา นี้เป็นงานชั้นเอกเลย เป็นหลักของงานสำหรับวัดนี้ การประกอบความพากเพียรถือเป็นงานของพระ งานของวัด การทำนั้นทำนี้ไม่ถือว่าเป็นงานของพระอะไร แต่เป็นการรบกวนความเพียรมาก ทำความเพียรให้เสีย แล้วก็หมุนไปทางกิเลสได้อีกด้วย เราจึงไม่ส่งเสริม งานทำนั้นทำนี้ไม่ให้มีตั้งแต่ไหนแต่ไรมา เราไม่ให้มีงานวัดอุเครื่องก่อสร้างเสริมนั้นสร้างนี้ แก้นั้นตัดแปลงนี้ หาแต่เรื่องยุ่งใส่ตัวเอง จิตใจมันยุ่งไม่แก้ไขตัดแปลงไม่ชะไม่ล้างมัน ไปหาแก้ไขตัดแปลงตั้งแต่ภายนอกมันก็ยุ่งไปเรื่อยละซี

งานภายนอกเป็นเรื่องของกิเลส จัดนั้นจัดนี้ อันนั้นไม่ตีอันนี้ไม่ตี ให้ตีตามกิเลส ไม่มีทาง ตายทิ้งเปล่าๆ อันนั้นไม่ตีอันนี้ไม่ตี จัดจนวันตายไม่ได้เรื่อง จัดเข้ามาหาธรรม จัดภายในจิตใจ มันขัดข้องตรงไหน จัดแต่งชะล้างมันตรงนั้นๆ เป็นงานประจำ นี้เรียกว่างานของศาสนา งานที่พระพุทธเจ้าทรงประทานให้จริงๆ งานชำระกิเลสด้วยความ پاکเพียรโดยวิธีการต่างๆ งานของพุทธศาสนาเป็นงานอย่างนี้ เหล่านั้นมันแอบแฝงมา เดียวนี้งานแอบแฝงนั้นกลายเป็นงานเนื้องานหนึ่ง งานที่จริงจังจริงๆ อย่างที่สอนนี้ งานเดินจงกรม นั่งสมาธิภาวนา สำรวมจิตใจด้วยสตินี้จะไม่มีเหลือแล้วนะ เดียวนี้ งานกาฝากมาเป็นต้นเป็นลำเสียดอง ต้นไม้ฉิบหายไปหมด เป็นอย่างนั้นแหละ งานเหล่านี้เป็นงานกาฝากมันเป็นภัย

เหมือนอย่างต้นไม้ ต้นไม้ต้นใดถ้ามีกาฝากมาก ต้นไม้ต้นนั้นแน่นอนว่าจะตายอย่างรวดเร็ว ถ้าลงกาฝากได้เริ่มแล้ว เรียกว่าภัยต้นไม้ต้นนี้เริ่มเกิดแล้ว อันนี้ศาสนาของเรามันก็แทรกเข้ามาแข่งเข้ามาเรื่อยๆ กาฝากทำลายศาสนา ก็ทำลายผู้นับถือพุทธศาสนานั้นแหละจะไปทำลายอะไร เฉพาะอย่างยิ่งทำลายผู้ปฏิบัติ นี้เรียกว่ากาฝาก งานกาฝาก สิ่งนั้นสิ่งนี้ยุ่งไปหมด พอว่าจะสร้างวัดสร้างวาที่ไหน มีแต่วัดถูดอกหน้าๆ นี้เสียมองไปไหนไม่มองนะ ถือพุทธศาสนา แม้ที่สุดพระเราก็ไม่มอง ถือว่าเป็นการเป็นงานชิ้นเอกไปด้วยซ้ำ

งานชิ้นเอกคืองานเดินจงกรม นั่งสมาธิภาวนา อริยาบถทั้งสี่อย่าเผลอ นี่งานของพระพุทธเจ้าประทานให้อย่างนี้ สติ สัพพัตถ ปตฺติยา สติจำต้องปรารภนาในที่ทั้งปวง อย่าปล่อยอย่าเว้น พระพุทธเจ้าสอนอย่างนี้ แล้วพระพุทธเจ้าและสาวกทั้งหลายตรัสรู้ธรรมบรรลุธรรมขึ้นมาด้วยความเพียรประเภทนี้ ไม่ได้บรรลุธรรมขึ้นมาด้วยความเชื่อๆ ซ้ำๆ จัดนั้นจัดนี้ ปลุกนั้นสร้างนี้ยุ่งไปหมด อันนั้นเป็นเรื่องภายนอก และกวนใจด้วย กวนใจก็ลากใจไปทางกิเลสเสียทั้งหมด งานของธรรมเลยไม่มี มีแต่งานของกิเลส อยู่ภายในวัด อยู่ภายในพระในเณรนั้นแหละ ทำนทั้งหลายฟังเอา นี่ลากจากคัมภีร์มาพูด ไม่ได้โกหกนะ

เราพยายามที่สุด อย่างวัดนี้ตั้งแต่ไหนแต่ไรมาไม่ให้มีงาน วัดนี้ไม่ให้มี แล้วเห็นไหมละมันก็คืบคลานเข้ามา ศาลาก็หลังเท่าภูเขายังสู้ไม่ได้เห็นไหมละ อันนั้นจำเป็นอันนี้จำเป็น อันนี้ช่วยชาติก็ถืองานช่วยชาติเป็นงานจำเป็น สุดท้ายวัดนี้แหละ พระเณรแหละ ไม่ได้ดูจุดนี้นะ ประกติเราไม่ให้มีจริงๆ เข้มงวดกวดขันทางด้านจิตตภาวนาล้วนๆ นี่ละที่เขาว่าลือว่า แต่ก่อนเขาเรียกอาจารย์มหาบัวเพราะยังหนุ่มอยู่ ว่าลือกันทั่วประเทศเขตแดนว่าอาจารย์มหาบัวนี้ดูมาก ๆ ไม่ดูยังไง เข้มงวดกวดขันในข้อวัตรปฏิบัติ มองพระเณรมองปีบดูหลักธรรมหลักวินัย ดูหลักความเพียรมีติดตัวมาด้วยหรือไม่ นั่น

ดู ไม่ใช่อยู่เฉยๆ นะ กิริยาอาการเคลื่อนไหวออกมาผิดถูกชั่วดีประการใดมันจะบอกในตัวๆ ของกิริยาอาการเคลื่อนไหวว่ามีสติมีปัญญาความรู้สึกตัว หรือความแตกต่างๆ อะไรหรือไม่ นั่น เพราะฉะนั้นจึงต้องเข้มงวดกวดขัน

ฆ่ากิเลสเป็นของง่ายเมื่อไร นี่เคยฆ่ามาแล้ว พระพุทธเจ้าสลบถึง ๓ หน เราไม่เคยสลบ แต่ทุกข้อมรับว่าทุกข์ ทุกข์จริงๆ ลำบากจริงๆ เรื่องกิเลสละเอียดแหลมคมมากที่สุดยอดเลยเชียวนะ ใครยังไม่เคยผ่านเวทีพัดกับกิเลสเสียก่อน เวทีคือใจ กิเลสอยู่ที่นั่น ธรรมอยู่ที่นั่น ชัดกันบนเวทีคือหัวใจนั่นละ ลงไม่ได้เข้าเวทีอันนี้ให้เต็มเหนี่ยวเสียก่อน อย่าด่วนคุยว่างานนั้นหนักงานนี้ยาก งานนั้นลำบาก ไม่มีงานอะไรที่จะหนัก กตถ่างจิตใจมากยิ่งขึ้นกว่าเรื่องของกิเลส และงานของกิเลสหลุดลากไปตลอดเวลาเพื่อจะลงในทางต่ำๆ ทางขึ้นสูงไม่มี นี่ละงานของกิเลส เพราะฉะนั้นงานของธรรมจึงต้องเข้มงวดกวดขันตลอดไม่ถั่นไม่ทันกัน ทำอย่างนั้นจริงๆ ไม่ได้ทำเล่นๆ

นี่ละที่เขาร่ำลือว่าหลวงตาบัวดู คือที่แรกพระไม่มีมาก รักษาขนบธรรมเนียมแบบฉบับของธรรมวินัยไว้อย่างแน่นหนามั่นคงตลอดมา นั่นละที่ว่าเข้มงวดกวดขัน พระเณรไม่มีมาก ไม่รับมาก อย่างมากเพียง ๑๘ องค์ในวัดนี้ เพราะครูบาอาจารย์มีมาก พระเณรทั้งหลายกระจายไปหาอาจารย์นั้นอาจารย์นี้ก็พอแบ่งเบาอีก เราก็รับอย่างมาก ๑๘ องค์เรื่อยมา จนกระทั่งครูบาอาจารย์ทั้งหลายล่องลับไปๆ พระเณรหาที่เกาะที่ยึดไม่ได้ หลังไหลเข้ามาอออยู่ตามรั้ววัดว่างั้นเถอะนะ เข้าไม่ได้ ตีไว้ตีหน้าผาก ที่นี้พอแย้มเสียนิดหนึ่ง ปีแรกเพิ่มขึ้น ๕ องค์ ปีที่สองฟาดขึ้น ๓๐ แล้วมีแต่ขึ้นเรื่อย ๆ เลย ก็มันติดอยู่หน้าวัดนั่นแล้ว จากนั้นก็เลยเลอะเทอะไปหมดทุกวันนี้

คำดูคำต่ออะไรแต่ก่อนเดี๋ยวนี้ถูกเขาลบลายหมดแล้ว ดูเท่าไรยิ่งหวานยิ่งมันเดี๋ยวนี้ละ กลายเป็นอย่างนั้น ถูกเขาลบลาย พวกนี้ละลบลายจะเป็นใครไป มาอยู่นานเข้าๆ มันหากเป็นเองเรื่องธรรม เพราะกิริยาของธรรมแสดงออกอะไรไม่มีพิษมีภัยเป็นคุณล้วนๆ ถ้ายึดไปปฏิบัติแล้วจะได้ทันทีๆ เลย เผ็ดร้อนเท่าไรธรรมะยิ่งออกอย่างเผ็ดร้อนออกมาในทันที ผู้ตั้งใจปฏิบัติจะยึดได้ทันทีๆ เป็นอย่างนั้นแหละ ที่นี้ครั้นอยู่ไปๆ ก็พูดตรงๆ กิริยาอาการทุกอย่างที่เคลื่อนไหวออกมาไม่มีกิเลสแฝงเลย มีแต่ธรรมล้วนๆ ไม่ว่าจะพูดหนักเบาเล็กน้อยเป็นธรรมล้วนๆ ทั้งนั้น ไม่มีกิเลสแทรกเข้าไปเลย ที่นี้ผู้มุ่งธรรมมุ่งธรรมดูไปดูมาก็ดูออกซิ ดูออกๆ ลบลายพร้อม ดูไปลบลายพร้อม เดี๋ยวนี้ดูเท่าไรยิ่งหวานยิ่งมันพวกบ้าบนศาลาเหล่านี้แหละ ลบลายหมดแล้ว คำดูเหล่านี้ไม่มีความหมาย

ก็มันฟังอยู่ทุกระยะนี้ เพราะผู้ดูผู้ว่าก็ว่าด้วยความเป็นธรรมล้วนๆ ไม่ได้มีผิดมีพลาดไปในการดูว่ากล่าวหนักเบาเล็กน้อย เป็นธรรมทั้งนั้น แล้วจะผิดที่ตรงไหนพอ

ผู้มาฟังจะได้รับความสะดวกสบายเสียหายไม่มี ผู้มุ่งธรรมมุ่งธรรมก็สนุกตักตวงเอาชิวอย่างพ่อแม่ครูจารย์มันเราก็เคยเล่าแล้ว โอ้ย จนตัวสั้น กลัวท่านแต่ไม่ยอมหนี เพราะถือแล้วว่านี่อาจารย์ของเรา คือกิเลสมันจะลากเราหนี เราลากคอมันกลับคืนมา พัดเสียจนกระทั่งถึงว่า เราก็อุดด้วยความเทิดทูนนะ ไม่ได้พุดด้วยความดูถูกเหยียดหยามท่านนะ พุดด้วยความเทิดทูน เมื่ออยู่กับท่านไปนานแสนนาน นานเท่าไรยิ่งชุ่มยิ่งเย็น ดูเท่าไรธรรมะยิ่งไหลออกมา ที่เผ็ด ๆ ร้อน ๆ ถึงใจ ๆ

ท่านพุดธรรมดานี้ก็ธรรมดา ถ้าได้ยินเสียงท่านเอะอะขึ้นมา คนอยู่ที่ไหนพระอยู่ที่ไหนรุมมาเลย เอาแล้ว ๆ คราวนี้เอาแล้ว นั้นเห็นใหม่ละ อย่างนั้นละธรรมะออก เด็ดเท่าไรธรรมะยิ่งเด็ด ออก ยึดได้ทุกระยะ ๆ เลย เป็นอย่างนั้นละพ่อแม่ครูจารย์ ที่นี้เวลาท่านดูใครต่อใครนี้พระตัวสั้นไป เราก็อุดปากเปราะเฉย ๆ พุดด้วยความเทิดทูนนะ โอ้ย ก็ทำทำไปอย่างนั้นแหละ เราวางั้นะ โอ้ย ก็ทำทำไปอย่างนั้น ก็กิเลสตัวเป็นภัยไม่มีสักตัวเดียวในจิต ท่านจะเป็นภัยที่ไหนต่อใครวะ กิริยาแสดงออกเป็นธรรมล้วน ๆ เพราะฉะนั้นจึงว่า โอ้ย ก็ทำทำไปอย่างนั้นแหละ เราพุดไม่ได้พุดดูถูกท่านนะ พุดด้วยความเทิดทูนท่าน เพราะอยู่กับท่านมานาน รู้ทุกอย่างแล้วว่าเป็นธรรมหมดเลยในตัวของท่าน กิริยาแสดงออกทั้งหมดจะไม่มีกิเลสแฝงเลย นั้นละผู้ไปยึดด้วยอรรถด้วยธรรมจะยึดได้ทุกระยะ ๆ เลย สุดท้ายก็ตายใจนอนใจชุ่มเย็นหมดเลย

นี่หมายถึงพ่อแม่ครูจารย์มันเรา ว่าท่านดูดำงั่วกล่าว ๆ องค์แรกที่เรายินก็คือพระที่มาเล่าให้ฟังจากบ้านนามนนั้น เราจะไปหาท่านแต่ยังไม่ได้กำหนดวัน พอพระองค์นั้นมาเล่าให้ฟัง เราก็คึกคักขึ้นเลย ไหนพุดอีกทีนะ ย้ำเข้าอีกเลย พุดถึงเรื่องของท่าน ท่านอยู่ที่องค์ โอ้ย ท่านไม่รับพระมากนะ ดูเหมือนมี ๘ องค์ ท่านไม่รับพระมาก ได้ทราบที่ท่านดูดำงั่วกล่าวเก่งใช้ไหม โอ้ย ไม่ต้องพุดเรื่องดูดำงั่วกล่าว ควรซบซบเลย ท่านว่าอย่างนั้นพระองค์นั้น ทางนี้ขึ้นถึงใจเลยนะ แทนที่จะเป็นผลบไม่เป็นผลบวกทั้งนั้น นี่ละอาจารย์ของเรา นั้นขึ้นแล้ว เอ้า ท่านจะดูดำงั่วกล่าวขนาดไหน เราจะไปฟังเองด้วยเหตุด้วยผลทุกอย่าง ครูบาอาจารย์องค์ขนาดนี้ท่านรำลือมาตั้งแต่เรายังเป็นเด็ก มาจนกระทั่งถึงปานนี้แล้ว ท่านจะดูดำงั่วกล่าวซบหนึ่ตีส่งที่ไหนหาเหตุผลไม่ได้นี่เป็นไปไม่ได้ ว่างี้เลย บอกว่านี่ละอาจารย์ของเรา

ไปก็เจอจริง ๆ อย่างที่เคยเล่าให้ฟัง เจอก็เป็นผลบวกเลย สมใจจริง ๆ เจอก็แผดขึ้นมาเลย ครั้งแรกใส่เปรียงเลย ว่ากระผม ท่านก็ว่าผม ๆ ชัดเลย เสียงลั่น โอ้ย ถึงใจนะตั้งแต่นั้นมาละ โอ้ย ท่านเป็นธรรมทั้งหมดนี้ กิริยาทุกอย่างแสดงออกอะไรไม่มีกิเลสแฝงเลย ผู้ไปฟังเพื่ออรรถเพื่อธรรมจะได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยตลอดเวลา ได้ตลอดเวลาไม่ขาดทุน สำหรับหลวงปู่มันนะ

เป็นอันหนึ่งต่างหาก ท่านไม่มายึดอันนี้เป็นอารมณ์นะ เพราะอันที่เลิศเลออยู่แล้ว
ประจำอยู่ในใจของท่าน ท่านจะมายุ่งอะไรกับสิ่งเหล่านี้ อยู่ที่ไหนท่านอยู่ได้
สะดวกสบาย

การอยู่การกินการหลับการนอนทุกอย่างใช้สอย ท่านสะดวกไปหมด เพราะ
หัวใจสะดวก หัวใจไม่วุ่นกับอะไร อันนี้เรามันหัวใจวุ่น ได้อะไรมาก็วุ่นหมด ไม่มีอะไร
พอดิบพอดี เป็นบ้ากับกิเลส ดิ้นกันเป็นบ้า แล้วโลกนี้เป็นโลกกองทุกข์ทั้งนั้นนะเพราะ
ความดิ้นรนของกิเลสที่เราวิ่งไปตามมัน พวกกันจำเอานะ วันนี่ก็พูดเพียงเท่านั้นละ หนี้อย
นะพูดทุกวัน ๆ

สันติ เพื่อนมาจากอินโดนีเซียจะนิมนต์หลวงตาไปอินโดนีเซียค่ะ

หลวงตา เราอยากไปตั้งแต่มิมนต์ แต่มันไปไม่ได้ก็ต้องอยู่ ถึงนิมนต์แล้วก็
อยู่อย่างนี้ละมันไปไม่ได้ ให้เรามีเวลาว่างธาตุขันธ์เสียก่อน ยังกำหนดกฎเกณฑ์ไม่ได้
ตั้งแต่อยู่ในเมืองไทยเรานี้เราก็คงตายอยู่แล้ว ให้ภาวนาดี ๆ นะ ทางโน้นมีพระโหม (มี
ค่ะ) พระนี้สำคัญมากนะ ถ้าพระเป็นหลักเป็นฐานไปอยู่ที่ไหนคนจะชุ่มเย็นไปหมด
ขึ้นอยู่กับพระนะ เพราะองค์ของท่านชุ่มเย็นแล้ว ด้วยศีล สมาธิ ปัญญา วิชชา วิมุตติ
เต็มอยู่ในหัวใจ ไปไหนเย็นไปหมด ต่างกันนะ ถ้าพระเหลวไหลแล้วก็อย่างว่าละ ไม่ได้
เรื่อง ลงพระเหลวไหลเสียอย่างเดียวเหลวไปหมดเลย จืดชืดไปหมด วัดเหมือนไม่ใช่
วัด พระเหมือนไม่ใช่พระไปแล้ว กลายเป็นส้วมเป็นถ่านไปหมด วัดก็กลายเป็นส้วมเป็น
ถ่าน พระก็กลายเป็นมูตรเป็นคูถบรรจุเต็มอยู่ในส้วมในถ่านคือวัดนั้น ๆ เพราะความ
เหลวแหลกแหวกแนวจากการปฏิบัติของพระ จึงสำคัญมากที่พระ มีเท่านั้นละ ให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz